

VZW Tinelmuseum Sinaai organiseerde op 25 november in Sinaai een koorconcert.

Het kamerkoor Terpander bracht muziek van Edgar Tinel, Jef Tinel, Jules Van Nuffel, Camil Van Hulse, Peter Pieters en Felix Mendelssohn. Organist Koen Maris vertolkte de **Improvisata** van Edgar Tinel en pianist Stefan Van Landeghem soleerde met werk van Brahms en Liszt en begeleidde het koor. Puike prestaties en leuke afwisselingen of adempauzes tussen de koorzang.

Een mooi gevulde Catharinakerk woonde het interessante concert bij. Want inderdaad, zoals woordvoerster Nelly Maes terecht opmerkte, de muziek van de Tinels e.a. waren ver te zoeken in de Klara's Top 100 die net dat weekend luisteraars aan de radio kluisterde. Jammer, want de uitgevoerde muziek is interessant, hoogstaand en verdient alle aandacht.

Terpander bracht een selectie uit Edgar Tinels **Adventsliederen, Marialiederen en Geestelijke gezangen**. Alle op tekst van Guido Gezelle.

Het koor voldeed fijntjes aan alle hoge vocale eisen die Tinel aan de zangers stelt. Zelfs een kamerkoor is perfect in staat om deze romantische muziek alle eer en recht aan te doen.

Het koor toonde een mooie sonoriteit, juistheid van intonatie en zangerigheid.

Dirigent Godfried Van de Vyvere haalde alle finesses uit de partituur en loodste de uitvoerders feilloos doorheen de uiterst genietbare uitvoeringen.

Boeiend was de confrontatie van Edgar Tinels muziek met die van zijn neef, petekind en leerling Jef Tinel. Diens heldere, sobere en sfeervolle **O salutaris hostia** was een aangename kennismaking met het oeuvre van deze - helaas te vaak vergeten - begaafde toondichter. Zeer net en stemmingsvol vertolkt door het koor.

Daarnaast stonden nog enkele componisten op het programma die verband houden met Edgar Tinel en het Lemmensinstituut: Jules Van Nuffel en Peter Pieters.

Ook Sint-Niklazenaar Camil Van Hulse werd in het concert ten gehore gebracht. Zijn **Hear my prayer, O Lord** was een geslaagde overgang van het (laat-)romantische van de Tinels en Van Nuffel naar de eigentijdse Pieters. **The sick Rose** is duidelijk een wedstrijdstuk waarin heel wat technische snufjes en moeilijkheden verwerkt zijn zonder dat de genietbaarheid voor de luisteraar verloren gaat.

Het concert eindigde met een briljante uitvoering van **Hör mein Bitten** van Mendelssohn.

Mendelssohn was een inspiratiebron voor Edgar Tinel. En zo was de cirkel rond.

Anne Van Ballart nam de solopartij voor haar rekening en ging moedig het 'gevecht' met het koor aan. Al was het gelukkig meer een dialoog dan een gevecht.

Een concert dat, om alweer Nelly Maes te citeren, hopelijk elders hernomen wordt want het publiek heeft recht om deze muziek te leren kennen en waarderen.

En meteen een grote pluim voor de organisatoren, programmasamenstellers én niet in het minst voor de uitvoerders. Nog van dat, graag!